

OBRRTNI VESTNIK

Strokovni list za povzdigo in napredek obrtništva Dravske banovine

»OBRRTNI VESTNIK«

Izaja tedensko in sicer vsako soboto ter stane:

celoletno Din 40—
polletno Din 20—
posamezna številka . . . Din 1—

Glasilo »Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani«, »Splošne zveze obrtnih zadrug v Mariboru« in obrtnih društev Dravske banovine.

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Beethovnova ulica 10.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Ponatiski dovoljeni le s navedbo vira.
Štev. pri poštni hranilnici podružnici v Ljubljani 10.890.

XIII. letnik.

V LJUBLJANI, dne 3. maja 1930.

Štev. 18.

Konferenca predstavnikov obrtniških organizacij iz cele države v Beogradu.

V Beogradu so se sestali na povabilo srbskega Zemaljskega saveza zanatlijskih udruženj in esnafov predstavniki obrtniških zvez iz cele države, da zavzamejo svoje stališče do osnutka novega obrtnega zakona. Konferenca se je vršila v soboto 26. in v ponedeljek 28. aprila. V nedeljo je zboroval plenum beograjske obrtne komore (zbornice). Obrtniške organizacije iz Dravske banovine so zastopali načelnik Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani g. Josip Rebek, podnačelnik g. Milko Krapež in člani uprave gg. Ivan Bricelj, stavbenik, Karol Vidmar, pekovski mojster, Ivan Mihelčič, elektrotehnik ter Lovro Pičman, kleparski mojster iz Ljubljane.

Na predkonferenci, ki se je vršila v soboto, so naši delegati pojasnili položaj, kakor ga zavzemajo organizacije obrtnikov v Sloveniji. Poudarili so v svojih izjavah važnost donosa enotnega zakonodavstva za celo državo. V osnutku novega zakona, ki so ga prejele v izjavo zbornice in obrtniške organizacije, vidijo le-te, da je osnutek dober in sprejemljiv. Potrebne bi bile načelne spremembe le v nekaterih določilih, v katerih smatra obrtništvo Dravske banovine, da niso dovolj napredne ali jasne. Glavno je, da se slišijo mišljenja in pogledi posameznih zastopnikov napram osnutku zakona v glavnih, temeljnih vprašanjih.

Predsednik zanatske komore v Beogradu g. Milan Stojanović je v svojem nad dvehurnem govoru obrazložil stališče, ki ga zavzemajo srbske obrtniške organizacije. Svoja izvajanja pa ni toliko osredotočil na predpise o obrtovanju, kakor na vprašanje komor (zbornic), ali naj bodo komore skupne ali ločene. Očividno je bil njegov namen, doprinesiti obširen dokazni material, ki naj da osnovo delegatom ter jih uveri o nujni potrebi, da novi obrtni zakon mora sprejeti tudi določila, v katerih naj bi bila zagotovljena za vse pokrajine ločena obrtna zbornica in katera naj bi bila v svojem okolišu nosila obrtne oblasti prve stopnje.

Njegovim izvajanjem so sledile izjave posameznih delegatov, ki so v svojih govorih prigovarjali načrtu zakona, da ni sprejel mnogih zahtev obrtništva ter izjavljali, naj se zavrne projekt tega zakona kot nesprejemljiv in naj se izdela nova osnova s sodelovanjem komisije, ki bi jo sestavljali zainteresirani faktorji. V debato so posegli gg. Ramuščak iz Zagreba, Dr. Anđrić iz Sarajeva, Ciglih iz Novega Sada, Popović iz Banjaluke, Aničić iz Osijeka in Rosenberg iz Zagreba. Z obširnejšimi izjavami je v debato posegel tudi slovenski delegat g. Josip Rebek iz Ljubljane, ki je pojasnil stališče slovenskega obrtništva, kakor ga je vsebovala že resolucija konference z dne 23. aprila t. l., ki je bila objavljena v zadnji številki »Obrtnega Vestnika«.

Glavni tajnik obrtne zbornice v Beogradu, g. Dostanić, je nato prečital pripombe, ki jih je sestavila zbornica za plenarno zasedanje. Svoje poročilo deli v tri dele: 1. Potreba za privredno zakonodajstvo. 2. Obrtništvo in gospodarska politika in 3.

Splošne pripombe k novemu predlogu zakona o obrtih.

Prvo poglavje prvega dela obravnava važnosti izenačenja obstoječe gospodarske zakonodaje, drugo razpravlja o gospodarski zakonodaji s ciljem pospeševanja narodnega dela. V drugem delu, kjer govori o obrtništvi in gospodarski politiki, se opira poročilo pred vsem na glavne zaključke, ki so jih sprejele posamezne obrtniške organizacije in korporacije v teku minulih desetih let. Osebito se pa sklicuje na sklepe konference obrt. predstavnikov v Brodu 10. novembra preteklega leta.

Tretji del uvodoma ugovarja, da ni po zakonu izpolnjena niti ena važnejša zahteva od onih, ki so jih mnogokrat predlagale obrtniške organizacije cele kraljevine in za katere bi zakon nesporno najbolj veljal. Med drugim omenja tudi pomanjkljivosti zakona, v kolikor se nanaša na usposobljenost, domačo obrt (hišno) industrijo, ugovarja črtanju principa, da bi bile zbornice obrtne oblasti in prenos poslov na upravne oblasti.

Protivijo se tudi določbi šolske usposobljenosti ki jo predvideva za stavbenika, zidarskega in tesarskega mojstra, kjer je stavila naša delegacija odločno zahtevo, da je taka šolska usposobljenost nujno potrebna.

Naši delegati so vztrajali na predlogu osnutka, da naj bode obrtna oblast po sedanjem sistemu državna oblast ne pa zbornica, ker bi ta s tem prenehala biti stanovsko zastopstvo in bi postala birokratski urad. Glede na obrtniško prisilno organizacijo se je sprejel predlog slovenskih delegatov po strokovni organizaciji zadrug tudi za kraje z manjšim številom članstva kakor to predvideva osnutek. Naša delegacija je zahtevala tudi obligatornost zveze zadrug ter je bila ta še posebej označena v končno sprejeti resoluciji.

V celotni razpravi se je pokazala občutna razlika med našim in njihovim pojmovanjem obrta in obrtnih predpisov ter ustroja gospodarske organizacije. Jasno je, da so naša nazoriranja in naše prilike, ki so naprednejše in bolj razvite, v velikem nasprotju z mišljenjem naših tovarišev južnih pokrajin, kjer vladajo še primitivne razmere.

Popoldanska detajlna razprava, ki se je zavlekla pozno v večer, je imela ta veliki uspeh, da so se vsaj mišljenja posameznih delegatov razjasnila. Tako je bila za naš nesprejemljiva zahteva tamošnjih tovarišev, da mora zakon predvidevati sodno protokolacijo vsacega obrtnika, ki naj mu da s tem možnost pritožbe na redno sodišče, za slučaj eventualne krivice s strani upravne oblasti ob priliki odvzema obrtne pravice. Obrtnik ima dovolj opravka že z obrtno in davčno oblastjo. Čemu sedaj še formalitete s sodnijo. Naši delegatje so pojasnili, da bi to pomeilo za obrtnika preveč občutno breme, saj je s tem v zvezi redno vodenje knjig in polaganje istih pri sodni oblasti, o čemur naši tovariši iz Srbije niti vedeli niso, ter so umevno zanikali sam tako postopanje.

V ponedeljek nato so se polnoštevilno sestali delegatje v slavnostni

dvorani beograjske občinske uprave. Na predlog delegata g. Radovanovića je bil izvoljen za predsednika konference g. Krsta Ginović iz Beograda; podpredsednikom gg. Josip Rebek, predsednik Zveze obrtnih zadrug iz Ljubljane, Milan Ramuščak, predsednik Saveza hrvatskih obrtnika iz Zagreba in Voja Petković, predsednik Saveza zanatlija iz Banjaluke.

Soglasno in z velikim navdušenjem se je na predlog predsednika sprejela pozdravna in udanostna brzojavka na Nj. Vel. kralja.

S prehodom na dnevni red je gosp. Ginović detajlno obrazložil celo zgodovino pričakovanega načrta o obrtih. »Od obrtnega zakona,« je rekel med drugim, »pričakovali so obrtniki, da nam nudi prepotrebno smer in zagotovi nujne predpogoje za njih razvoj. Obrtni stan se ne sme več podcenjevati. On predstavlja pri nas najvažnejši del narodnega gospodarstva in nujno potrebno je, da se z njim tudi računa. Mi smo zlato središče med težkim kapitalom in delavstvom in vedno smo bili najbolj lojalno naslonjeni na državo. Vsled tega je potrebno se spominjati, da 200.000 obrtnikov služi državi in družbi kot neplačani uradniki, ko uče obrtni naraščaj in jih ustvarjajo za koristne člane socijalne zajednice. Od države smo zahtevali samo to, da se glede strokovne usposobljenosti svobodno razvijamo. Ni potreba pozabiti, da prosperirajo najboljše one države, ki so svojo bodočnost zgradile na žuljevih rokah delovnega naroda.«

V imenu zagrebških obrtnikov je podal izjavo g. Ramuščak, nakar je g. Rebek izjavil sledeče:

»Ko ob tem historičnem momentu povdarjamo važnost našega edinstvenega stališča, da potrebuje naš obrtni stan enotno obrtno zakonodavstvo, moram kot delegat slovenskih obrtnih zadrug izjaviti, da mi stojimo nemajno na sklepih konference predstavnikov obrtnih zadrug v Ljubljani 23. aprila, kjer smo se izrazili v glavnem za načrt novega zakona. Izjavili smo se tudi za skupne zbornice. Da boste pa razumeli, zakaj se odvajamo v nekaterih specijalnih vprašanjih, poudarjam, da obstoja velika razlika med položajem obrtništva v Sloveniji in onim nekaterih drugih delov države. Z našim sodelovanjem na konferenci smo hoteli razjasniti mišljenje, katero smatramo Slovenci principijelno za najvažnejše v cilju obrtnega napredka in razvoja. Obrtništvo, katerega zastopam, se zaveda velikih žrtev, ki jih doprinese za veliko obrtniško stvar in zaveda se, da so njega sklepi dobri in pravilni in to naše

stališče je rodilo dobre sadove. Vsled tega se ne moremo brezpogojno pridružiti vašim zahtevam, vendar prosimo vas, da ne smatrate tega našega stališča v to, da hočemo razbijati vaše vrste. Ne, mi smo vsi ena enota z vami in vedno hočemo iskreno pomagati naj si bode kjer koli. Želimo, da se vnese v resolucijo kalvzula, iz katere bo razvidno, v katerih načelnih točkah se strinjamo. Današnje zborovanje naj ima predvsem uspeh, da pomagamo kralju in vladi, da donese dober zakon obrtništvu, tako da bo v korist in prospeh napredku naše ponesne kraljevine Jugoslavije.«

Govorili so še Gg. Aničić, Cidlih in Rosenberg, nakar se je izvolila deputacija, ki jo je tvorilo celokupno predsedstvo zborovanja, in se je podala pod vodstvom preds. Zanatske komore g. Milana Stojanovića do g. ministra trgovine in industrije dr. Juraja Demetrovića, kjer je bila tudi takoj sprejeta. Ko je čul g. minister želje, je med drugim izjavil, da vidi v njihovih izjavah težnjo po ločeni obrtni zbornici, česar vsled prilik, ki bi nastale z ločitvijo pod nobenim pogojem ne bode mogel dopustiti. Ravno tako pa hoče s posebnim zakonom o zbornicah urediti vprašanje zbornic, ki bodo ostale skupne, toda s široko autonomijo posameznih strokovnih sekcij. Opustitev obrtne oblasti prve stopnje v korist Zbornicam je nedopustna in mora ostati v rokah državne oblasti.

Vprašanje o obveznem zavarovanju obrtnikov smatra, da bi se rešilo najpovoljnejše s posebnim zakonom, katerega namerava izdati, čim se dovrši obrtni zakon.

V načelnem je bil pa namen konzultacije gospodarskih krogov v osnutku obrtnega zakona ta, da se čuje mnenje posameznih merodajnih faktorjev in organizacij in da se na podlagi teh zaključkov popravi in izpopolni vse ono, kar je potrebno in koristno.

Izjava gospoda ministra je slovensko delegacijo uverila, da so bili njeni predlogi pravilni in dobri in da si jih zato g. minister trgovine in industrije tudi osvaja.

S tem je dobilo zadoščenje tudi slovensko obrtništvo, ki kljub nerazumevanju, na katero so deloma nalleteli njegovi delegati pri svojih tovariših iz nekaterih drugih pokrajin, n kljub težkim žrtvam, ki jih je doprineslo, ni zapustilo pota trezne presoje in odločitve v času, ko bi je za dolgo vrsto let odločilna ura odločitve o velikih zahtevah, ki jih hoče imeti zakonodajec v svojem obrtnem zakonu.

Razstava vajeniških šolskih izdelkov na ljubljanskih obrtno-nadaljevalnih šolah.

Ob sklepu letošnjega šolskega leta priredijo ljubljanske obrtno-nadaljevalne šole v sporazumu z Zvezo obrtnih zadrug v Ljubljani v šolskih poslopih, kjer so po strokah nastanjen, razstavo pismenih in risarskih izdelkov. Za najboljše razstavna dela so razpisane nagrade v obliki hranilnih knjižic.

Na podlagi teh razstavljenih predmetov bo vsakemu obiskovalcu dana prilika, da vidi pot naših obrtnih vajencev, po kateri mora stopnjevale od

lažjega do težjega polagoma pridobivati znanje, ki ga bo vodilo do bodoče popolnosti v njegovi obrti. Po teh šolskih izdelkih bo mogoče presoditi, kako se vztrajno dviga vajenec v šolski izobrazbi, kako se kaže njegova rastoča spretnost od leta do leta.

Vsakemu vajencu, ki se začne zavedati svoje najbližje bodočnosti, so njegovi šolski izdelki dragocen dokaz pridnosti in vztrajnosti. Zato je pomemben na svoje šolsko delo, ki ga je vršil točno in prevdarno.

Vsled tega priporočamo vsem onim, ki jim je količkar pri srečanju obrtni naraščaj, obisk te razstave. Gg. mojstri, starši in vsi ostali, obiščite razstavo! Pokažite s svojim obiskom zanimanje za obrtno-nadaljevalno šolstvo in napredek našega vajenca, ker vaš obisk bo znak priznanja in tiha oddolžitev za trud onim, ki si ustvarjajo ob čisto pičli šolski predizobrazbi boljše bodočnost, ki jo pozneje prenesejo med najširše plasti našega naroda.

Ker se šolsko leto ne konča na vseh ljubljanskih šolah istočasno, je razporedba razstav nastopna:

Janko Polák:

Nekaj misli o razstavah vajenskih del.

Razstave vajenskih del so za razvoj obrtniškega stanu velikega pomena, ker vzbujajo v vajencu tekmovalni interes, zanimanje za izdelek, vplivajo poučno, dajejo vzpodbudo, obenem pa tudi zadoščenje onim, ki se morejo izkazati z uspehom. Razstava vzgaja vajenca k samostojnosti in te mu je potrebna, ako naj postane iz njega napreden in strokovno dober obrtnik, ki bo stalno štrmel za napredkom in izpopolnitvijo in ki bo vzdržal v konkurenčnem boju.

Da pa bodo razstave vajenskih del vodile res v zgoraj zahtevano smer, je neobhodno potrebno, da pokažejo vajenci na svojih razstavah samo taka dela, ki so jih izdelali res sami. Zdi se mi, da so bile dosedanje razstave vajenskih del, če ne vse, pa vsaj po veliki večini usmerjene vse preveč v teoretično smer. Na delih, ki so jih razstavili, ni bilo videti potrebne harmonije med teorijo in prakso. Za razstavo se je treba pripravljati tekom celega leta. Treba je, da gre teoretični pouk (delo učitelja) z delavniškim poukom (delo mojstra) skladno in roko v roki, dokler ne dobimo učilnic z delavniškim poukom.

V to smer bo treba v bodoče izobraziti tudi učiteljstvo teh šol; nuditi mu bo treba poleg teorije tudi vpogled v praktično delo. Treba je reformirati učni načrt v praktični smeri, preurediti in izpopolniti, po potrebi tudi podaljšati tečaje za učitelje. Samo na ta način se more roditi ona harmonija

Dne 4. maja: Strokovna obrtna nadaljevalna šola za mehansko tehnične obrti na Ledinu, Strokovna obrtna nadaljevalna šola za stavbne obrti na Grabnu in Strokovna obrtna nad. šola za umetne in oblačilne obrti na Prulah.

Dne 11. maja: Strokovna obrtna nadaljevalna šola za ženske oblačilne obrti pri Sv. Jakobu ter Splošna obrtna nadaljevalna šola na Vrtači.

Otvoritev razstave na vseh imenovanih šolah bo ob 8. uri. Vstopnine ni.

Zveza obrtnih zadrug v Ljubljani.

med šolo in delavnico kot sem jo omenil zgoraj.

Samo po sebi se ume, da je uspeh vajenskih razstav v veliki meri odvisen od mojstrov. Če učenec ne prihaja redno v šolo, če se mora šele v šoli snaziti, umivati itd., njegovi pismeni in risarski izdelki seveda ne morejo biti taki, da bi vzbujali na razstavah občudovanje.

Glavna poteza teh razstav pa je po mojem mnenju ta, da diha iz njih harmoničen uspeh šole in delavnice. Dokler pa bo šlo eno in drugo svojo pot, bodo ostale razstave vajenskih del deloma enostranske, deloma pa samo za parado in to sosebno tam, kjer nočejo pokazati dela takega kot ga je izdelal med letom res vajenec — sam.

Ob koncu omenjam samo še to, da so take razstave velikega pomena tudi zaradi svoje sugestivne moči; ali sugestivna moč naj ima svoj izvor v resnici in ne v laži, ki jo kaj hitro začuti tudi vajenci sami. Radi tega rode odlikovanja posameznikov, če niso res zasluženi, v masi mesto spoštovanja posmeh in nevoščljivost. — Končam z Vanderbilto, ki pravi: »Kako naj svet ve, da je napravil kdo kako stvar dobro, če je ne postavi na ogled?« — Da, postavi jo naj, dodajam tem besedam, toda izdelano tako, da kaže na sebi plod harmoničnega dela šole in delavnice in da je v resnici lastno, samostojno delo razstavljalca.

Borba proti konfekciji in lastna odpomoč.

Ne samo pri nas v Dravski banovini, temveč tudi iz stanovskega glasila »Krojač«, ki izhaja v Novem Sadu, dalje strokovni listi iz Avstrije in Nemčije se bavijo zadnji čas z vprašanjem, kako nastopiti proti konfekciji, ki izpodkopava tla krojaškemu mojstru sedajnosti. Tako prinaša strokovni krojaški list iz Nemčije točno in podrobno lestvico večine evropskih držav, iz katere je razvidno, kakšna je cena v posameznih državah za obleke po meri, in kaka za konfekcijo, dalje koliko prvega in drugega izdeluje in po kakšni ceni v posameznih državah, iz česar je razvidno, da prednjači v ceni, to je da je najcenejša v konfekciji naša Jugoslavija; seveda ni navedena vrsta in pa izdelava iste. Avstrijski list in sicer za Solnograd in okolico pa prinaša drug članek, ki v imenu Zveze obrtnih zadrug in krojaških zadrug za Solnograško odvrta reklamo neke konfekcijske tvrdke ter podrobno navaja razliko med obleko, nabavljeno pri krojaškem mojstru in pa ono, nabavljeno pri konfekcijski tvrdki. Prva je gotovo mnogo dražja, a resnica pa je tudi, da je ista iz priporočljivega sukna in prvovrstne priloge ter strokovno izdelana pod stalnim nadzorstvom zmožnega krojaškega mojstra. — Za drugo ne jamči nikdo in tudi jamčiti ne more, da bo suknino vzdržljivo, kroj priljubljen in pa fasona vstrajna i. t. d.

Kakor se bavijo naši stanovski tovariši onstran državnih meja za svoj obstoj in proti temu našemu nelojalnemu konkurentu, tako bomo morali podvzeti tudi mi vsi, osobito v večjih centrih, kjer se na trgih pojavljajo take konfekcije. Seveda nočemo tu podvzeti nekaj, kar bi naj povzročilo,

da ne bi smeli imeti manje imoviti sloj tudi vsaj na videz lepo obleko, temveč nasprotno. Doseči moramo to, da bode tudi njemu mogoče imeti vsaj deloma primerno obleko, ki naj bode vredna plačane cene, pred katero bi se mogel zagovarjati vsak krojaški mojster.

Imamo danes že razne ugodne nabavne virov za nabavo prtljage, n. pr. raznih štofov. Seveda pa je to posameznemu krojaču radi prealega razpoložljivega sredstva v gotovini nemogoče, ker tvornice dajejo le pri večjem odjemu. Tudi nima posameznik prilike, da bi vse tako blago spravil na trg. To pa bi bilo mogoče, ako bi se posamezne strokovne zadruge krojačev in krojačic združile poleg strokovno tudi gospodarsko in si ustanovljale svoje nabavne zadruge, potem katerih bi potem posamezniki za mogli dobiti svoje potrebščine in razno blago naravnost od svoje zadruge, ta pa naravnost iz prve roke. Že to bi nam pocenilo vse nabave v toliko, da bi se nam takoj odprl trg in možnost konkurence. Gotovo je, da bi bila naša dela iz sukna mnogo solidnejša, a razlika na ceni bi bilo vedno sprejemljiva za slehernega. Krojaški mojster bi končno ne bi bil več tisti, ki živi v taji. Kakor nam je znano iz ravno našega »Obrtnega Vestnika«, se je za to zavzela že pred letom dni Zadruga krojačev in krojačic na Jesenicah. Ne vemo, kaj je iz tega do danes uspelo. Ker poznamo zadrugo kot delavno organizacijo, ji želimo, da bi ji začrtano delo uspelo in da bi bila ona tista, ki bi dala vzpodbudo za nadaljni pokret. Zato kličem: Krepko na delo in uspeh ne more izostati!

Krojaški mojster.

Obrtno nadaljevalne šole v Ljubljani.

I. Obrtno nadaljevalna šola za umetno in oblačilno obrt na Prulah.

(Napisal Fr. Skulj, vodja obrtno nadaljevalne šole.)

Obrtno šolstvo v Ljubljani se je v splošnem prav lepo razvilo, odkar se je porazdelilo po skupinah. Prvotno je bila nameščena šola na realki pod skupnim vodstvom. Tu se ni mogla ta šola zlasti radi tega razviti, ker niso bili vajenci ločeni po posameznih sorodnih obrtjih. Strokovna stran obrti pri pouku se skoraj ni mogla vpoštevati. Po porazdelitvi pa je pripomoglo k vse boljšim uspehom in napredku dejstvo, da se je pri pouku pričela polagati posebna važnost naobrazbi obrtnih vajencev v smeri poedinih strok. Tudi vzgojna in moralna stran je mnogo pridobila. Obrtni naraščaj se v splošnem zaveda velikega pomena strokovne in teoretične naobrazbe in pridobiva na ponosu in moralni vsebini naobrazbe. Surovost in neotesanost je izginila in ponašanje vajencev je v splošnem prav lepo. Seveda se naleti, kakor pri vseh stanovih, tudi na izjeme, ki niso v ponos obrtnemu stanu; vendar niso krivi toliko vajenci sami, kakor njihova okolica.

Na gori omenjeni šoli se je posebno dobro obnesel strokovni pouk na čevljarstvu in krojaškem oddelku. Letno poseča ta dva oddelka nad 150 vajencev, katere poučujeta v krojnem risanju izprašana učitelja-mojstra, ki nista samo priznana strokovnjaka, temveč tudi dobra učitelja, ki umeta povsem pravilno didaktično in metodično stran pouka. Ta dva oddelka bi bilo treba spopolniti še v tem, da bi se nabavili potrebni stroji in vse v te stroke potrebno orodje, da bi tudi dejansko izvrševali vajenci dela v poselni delavnici.

Na šoli so dalje tudi zastopane vse umetne obrti. Ta mladina — nad 150 vajencev — ima 3 letnike. Vajenci so razdeljeni po razredih tako, da je mogoče podati tudi strokovna navodila zlasti s strokovnim risanjem. Za strokovni pouk teh obrti sicer nima šola mojstrov-učiteljev, ima pa iz teh strok izprašane učitelje, ki stvar razumejo in prilagode pouk tako, da pridobi mladina vse potrebno znanje v strokovnih zadevah. Šola podaja mladini znanje iz obrtnega računstva, kalkulacije, obrtnega spisja, domoznanstva, blagoznanstva in knjigovodstva — tečaj iz vseh predmetov, ki so obrtnikom potrebni.

Prav velika ovira pouka je zlasti to, da se mojstri pri sprejemu vajencev premalo ozirajo na predizobrazbo in nadarjenost vajencev. Danes, ko je šolstvo pri nas že tako lepo razvito, bi se lahko in brez škode določila višina predizobrazbe za sprejem v obrt. Pomisliti je treba, da je za razvoj, podvig in konkurenco obrti potreben inteligenčen naraščaj, sicer bo naša obrt vedno za obrtjo drugih agilnejših narodov. Ker sem že pri tej točki, moram omeniti, da se mnoge obrti ne morejo razviti in povspeti na višino, katero bi morale doseči, samo radi tega, ker se ne uvažuje zadosti pomen obrtnih nadaljevalnih šol. Tem obrtom svetujem, da stopijo malo v sosedno Avstrijo, pa bodo videli, kaj in koliko se tam vse žrtvuje, ne samo od države, temveč tudi od obrti same za izobrazbo svojega naraščaja. Tam imajo velikanske palače, v katerih je na razpolago vse, kar potrebuje obrtna mladina za spopolnitev svoje strokovne in teoretične naobrazbe. Oskrbljeno je za razvedrilo in telesni razvoj. Pri nas pa imamo še mnogo mojstrov, ki celo to bore malo, kar nudi šola vajencem, sovražijo, ali pa so popolnoma pasivni napram vsem, kar bi nudilo mladini duševni in telesni razvoj v prilog obrti. Naša mladina je nadarjena; izkušeni šolniki mi bodo pritrdili, da tiči v tej mladini mnogo talentov, ki jih je treba dvigniti in privedi na sonce.

Za razvoj obrtnega šolstva, za večji napredek obrti sploh bo treba misliti na zidanje lastnega poslopja, kjer bi bile nameščene vse obrtno nadaljevalne šole.

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Kaj je novega

Bozno poročilo. Tuje valute so stale v prošlem tednu v dinarjih: Berlin (nemška marka) 13-50, Budimpešta (pengő) 9-88, Curih (švicarski frank) 10-96, Dunaj (šiling) 7-97, London (funt) 274-85, Newyork (dolar) 56-42, Pariz (franc. frank) 2-22, Praga (čsl. krona) 1-67, Trst (lira) 2-96.

Kongres obrtnikov iz cele države se namerava vršiti v mesecu juniju v Beogradu, da ponovno razpravlja o načrtu obrtnega zakona.

Kranjska hranilnica v Ljubljani, ena naših največjih regulativnih hranilnic, je dobila nov upravni odbor s predsednikom dr. V. Ravniharjem na čelu, odborniki pa so gg. D. Hribar, F. Finžgar, dr. Kovačec, dr. Kuhelj, I. Pinter, J. Verovšek, dr. Zupanič, Pavlin, Meden in Rudež.

Konferenca Male antante se vrši letos sredi junija najbrže v Štrbskem Plesu.

Poseben tujsko-prometni odbor se je ustanovil pri mestni občini v Ljubljani z nalogo, da požiivi in organizira tujski promet v Ljubljani, kar bo velike važnosti tudi za ostalo Slovenijo.

29 vojnih ladij je zgradila Italija v enem letu in vse kaže, da hoče doseči s Francijo enakost na morju.

Avstrija namerava vzeti veliko inozemsko posojilo ter se v ta namen kancelar dr. Schober sedaj mudi v Parizu in ga prihodnje dni pričakujejo v Londonu.

Franc Sterle, znani slovenski slikar, ki se je nahajal na študijskem potovanju v inozemstvu, se je v Londonu ponesrečil ter je v bolnici umrl.

Obrtnih podjetij v Sloveniji je bilo na nov osnovanih v teku zadnjih šest let 14.163 in sicer leta 1924 1891, leta 1925 2123, leta 1926 2205, leta 1927 2354, leta 1928 2802 in leta 1929 2788.

Bafa je tudi v Ameriki začel prodajati svoje čevlje in sicer je ustanovil v Chicagu pet prodajaln ter prodaja par po 3-95 dolarjev.

Most čez Donavo pri Prahovu se namerava zgraditi, s čemer bi dobili vezo železniškega omrežja med Rumunijo in Jugoslavijo.

Konferenca o gradbi cest sklicuje ministrstvo za zgradbe, da izdela s strokovnjaki gradbeni program, ki nam je z ozirom na slabo stanje naših cest pač nujno potreben.

Pehorska vzpenjača se počasi vendarle bliža uresničenju, ker je družba za zgradbo te važne tujsko-prometne naprave zbrala že eno tretjino potrebne kapitala.

Konkurzni zakon in zakon o prisilni poravnavi izven stečaja sta stopila v veljavo s prvim majem, tako da bo v bodoče poleg konkurznega postopanja mogoča tudi poravnava izven konkurza, kakor pred leti, toda pod znatno težjimi pogoji.

Tudi zakon o nelojalni konkurenci, ki so ga že dolgo let zahtevali naši gospodarski krogi, stopa v eljavo, s čemer se bo onemogočil marsikateri nelep način umazane konkurence.

Za 40 milijonov dolarjev (okrog 230 milijonov Din) alkoholne pijače so zaplenili v Niagari (Amerika) ter jo zlija v reko.

Naš izvoz v marcu 1930 je znašal 411.825 ton za 599 milj. Din, v zadnjih treh mesecih pa 1.175.285 ton za 1696 milj. Din, torej v rednosti za skoro eno tretjino več kakor v prvem četrtletju lanskega leta.

Razprava proti dr. Mačku in tovarišem, ki so obtoženi, da so v drugi polovici lanskega leta pripravljali, odnosno izvršili atentate na razne osebe in na vlak poklonitvenih deputacij, se je pričel prejšnji teden pred sodiščem v Beogradu ter utegne trajati dva tedna.

Delavska anketa o obrtnem zakonu se je vršila v Delavski zbornici ter se bavila specijelno z določili, ki se nanašajo na vajence, pomočnike in delovodje.

Stabilizacijsko posojilo Jugoslavije, o katerem so se vršila pred kratkim pogajanja v Parizu, je v načelu zagotovljeno, kar potrjujejo tudi izjave našega fin. ministra dr. Švrgulje, ki se je mudil v Parizu.

MEDIĆ-ZANKL

tvornice olja, firneža, lakov in barv (boja)
d. z. o. z.

Centrala v Ljubljani * Lastnik Franjo Medić
Tovarne: Ljubljana-Medvode-Domžale
Podružnice in skladišča: Maribor, Novisad

Lastni dom. proizvodi: laneno olje, firnež, vse vrste lakov in emajlno lakastih barv, oljnatih barv, kemijsko čistih, olupšanih in navadnih prstenih barv vseh vrst in nijanc, steklarski kit, čopiče znamke „Meraki“ in sploh vse v barvarstvo stroko spadajoče blago za obrtnike, trgovino, industrijo, za železnice, pomorstvo in zrakoplovstvo po solidnih cenah in točni postrežbi

valne šole in kjer bi imeli tudi potrebne delavnice in kabinete. Kedar se bo uresničila ta ideja, je stvar celokupne obrti.

Obisk je bil na gori omenjeni šoli v tekočem letu še dovolj dober. Kar pa je bilo zamud, jih ne smemo šteti toliko v krivdo vajencem, temveč onim mojstrom, ki so šoli nasprotni. Pripomnim, da vajenci prav radi hodijo v šolo. Izjeme so jako redke.

Mnogo se toži, da delajo poštenim obrtnikom kvar takozvani »šušmarji«. Tožbe so upravičene, vendar se da temu priti v okom. Vse obrtne zadruge naj postopajo pri oproščanju vajencev po zakonitih predpisih, pa bo kmalu konec takim pritožbam. — Zakonite odredbe zahtevajo, da se oprostijo vajenca in potrdi za pomočnika, če je predložil odhodno izpričevalo obrtno-nadaljevalne šole ter prestal pomagalski izpit vsaj z zadostnim uspehom iz praktičnih in teoretičnih predmetov. Vse zadruge naj se ravnaajo po tej odredbi, pa bo »šušmarjev« kmalu zmanjkalo.

Marsikaj bi se dalo še pripomniti, vendar sem mnenja, če se bo vsaj omenjeno uvaževalo, pa se bo storil v dobrobit obrtnega stanu dobršen korak navzgor.

II. Ženska strokovna nadaljevalnica za umetne in oblačilne obrti pri Sv. Jakobu v Ljubljani.

Naše obrtno-nadaljevalno šolstvo je v primeri z drugimi kulturnimi državami še dokaj mlado. Njegovi početki segajo v leto 1883, ko se je prvi ustanovila v Ljubljani obrtno-nadaljevalna šola, toda le za vajence. Učni načrt je bil nepraktičen, vsled česar ga je bilo treba večkrat izpremeniti in šolo preosnovati. Šele malo pred svetovno vojno je posegla v to našo šolsko panogo zdrava reforma in priokrojila učni načrt težnjam praktičnega obrtnega življenja. Tako se je leta 1909. otvorila na tedanji nemški osnovni šoli na Vrtači strokovna nadaljevalnica za umetne in oblačilne obrti in sicer samo za vajence. Leto kasneje so se pridružili tej instituciji tudi oddelki za vajenke. V naslednjem letu pa so se ti oddelki osamosvojili pod lastnim vodstvom, ki je bilo poverjeno tedanjemu ravnatelju vrtaške šole g. Božidarju Valenti. Število vajenk je znašalo okrog 100 in se je razdelilo na 2 razreda s tremi oddelki, na katerih je poučevalo 8 učnih oseb.

Svetovna vojna je prekinila pouk tudi na tem zavodu vse do l. 1920., ko se je šola na novo otvorila in preselila v poslopje dekliške šole pri Sv. Jakobu pod vodstvom Alojzija Gorjupa, ki opravlja vodstvene posle še danes. Radi pomankljive predizobrazbe gojenk se je pokazala potreba po otvoritvi pripravljalnega razreda v šol. letu 1921/22. Število gojenk je naraslo že na 214 proti 171 v prejšnjem letu in se je večalo potem od leta do leta. Urejene razmere so izboljšale tudi predizobrazbo vajenk, da se je moglo v šol. letu 1928/29 opustiti pripravljalni razred, namesto tega pa otvoriti nadaljevalni tečaj. Tako ima letos ta zavod v dveh razredih in z nadaljevalnim tečajem 9 vzporednic z 12 oddelki ter šteje ob koncu šol. leta 309 vajenk, ki pripadajo povečini krojačicam in šiviljam, dalje modistkam, veziljam in krznaricam. Učni uspehi se stalno dvigajo, kar so izpričale (lepe) razstave učnih izdelkov ob koncu šol. leta. Mnogo je pripomogla k uspehom tudi ukinitve nedeljskega pouka, s čimer je dobil naš obrtni naraščaj vsaj en prost dan v tednu za prepotrebno duševno in telesno razvedrilo.

Seveda bi bilo še preuranjeno trditi, da je dosegla naša strokovna nadaljevalnica v tem razmeroma kratkem času že popolnoma zadovoljivo stopnjo svojega razvoja. Poleg materialnih težkoč, s katerimi se mora stalno boriti, so še druge ovire, ki zadržujejo zaželjeni napredek. Velika neprivilika je pomanjkanje lastnega poslopja, pa tudi še zmerom pojavljajoča se nepovoljna predizobrazba, ki jo prinesejo vajenke, ki so že pred dvema ali več leti izostale iz šole. Učitelstvo stoji tako pred težko nalogo, da v razmeroma kratki učni dobi obdela predpisano tvarino in skuša svoje delo prilagoditi vedno se množecim potrebam časa, s čimer daje našim obrtnim vajenkam čim najboljše pripravljenost za praktično življenje.

III. Strokovna obrtno-nadaljevalna šola za mehansko-tehniške obrti na Ledini v Ljubljani je bila ustanovljena leta 1909. V šolskem letu 1929/30 se je pričel pouk dne 3. oktobra 1929. Vpisalo se je 412 vajencev, ki so bili razdeljeni v 14 oddelkov, in sicer: 1 pripravljalni razred, 5 prvih, 5 drugih in 3 tretji razredi. Pouk se je vršil ob torkih, četrtek, petkih in sobotah.

Ob sklepu šolskega leta, ki je določen na 3. maj 1930 je ostalo še 391 vajencev. Od teh je bilo po narodnosti 386 Slovencev, 4 Srbohrvati in 1 Čeh, po veri pa je bilo 388 rim.-kat., 2 pravoslavna in 1 evangelist. Šolski obisk je bil v tem šolskem letu nad vse zadovoljiv ter je znašal 92,4%.

Po številu vajencev koncem šolskega leta je doseglo učni smoter 350 vajencev, nesposobnih je 35 (10%), neredovanih je ostalo 6 vajencev.

Po obrtnih strokah je bilo: 111 strojnih ključavničarjev, 99 mehanikov, 48 elektrotehnikov, 35 kovinskih strugarjev, 16 kovačev, 17 livarjev, 10 vodovodnih instalaterjev, 11 kolarjev, 8 kovinskih stiskačev, 6 kotlarjev, 5 brusarjev stekla, 5 urarjev, 5 modelnih mizarjev, 4 pilarji, 4 puškarji, 3 ortopedi, mehaniki, 2 tehtničarja, 1 nožar in 1 vulkanizator.

Najboljšim in najpridnejšim vajencem je Zveza obrtnih zadrug preskrbela ob sklepu šolskega leta denarne nagrade in sicer: 1 nagrada za 100 dinarjev, 2 nagradi po 75 Din ter 6 nagrad po 50 Din, skupno 550 Din.

Iz organizacij

Zadruga mesarjev, klavceev in prekajevalcev v Kranju je imela 28. aprila t. l. svoj redni letni občni zbor. Udeležilo se ga je nad 50 zadrugnih članov. Zvezo obrtnih zadrug je zastopal zvezin tajnik g. Kramaršič. Načelnik g. Matevž Hafner je podal obširno in zelo zanimivo poročilo načelstva, ki so ga vzeli zborovalci z odobravanjem na znanje. Spominjal se je umrlih članov in zadrugnega tajnika g. Kolbe-ta ter predstavil novega tajnika g. Rosa. G. načelnik Hafner je poseben poudarjal težkoče in krivice, ki se gode mesarskim mojstrom s tem, da koljejo kmetje po deželi živino in prodajajo meso gostilničarjem in privatnikom, dasi za to niso upravičeni. Zadruga je v tem oziru napravila nešteto vlog in resolucij ter osebnih intervencij. Po zanimivem tajniškem poročilu je sledil računski zaključek za l. 1929, makar se je soglasno izrekel absolutorij dosedanemu odboru. Zvezin tajnik g. Kramaršič je v daljšem govoru omenjal pomen organizacije, stanovskega tiska, bolniškega in neizgodnega zavarovanja obrtnika, predaval o novem obrtnem zakonu, o davčnih zadevah itd. Predlagani proračun za leto 1930 je bil soglasno sprejet. — Načelnikom je bil soglasno

izvoljen dosedanji agilni in zaslužni načelnik g. Matevž Hafner, podnačelnikom pa g. Anton Belhar; tudi za ostale odbornike so bili razun malih izprememb izvoljeni dosedanji člani odbora. Soglasno je bil sprejet tudi predlog za obligatorno naročbo »Obrtnega Vestnika« za vse zadrugne članke. Zri slučajnostih so sledile razne zanimive debate in nasveti, nakar je g. načelnik Hafner zaključil krasno uspešno in mirno zborovanje, ki so ga zborovalci odobrili z burnim aplavzom. — Agilni in vzorni zadrugi, ki praznuje prihodnje leto 10-letnico obstoja, želimo še veliko lepih uspehov in bogatih sadov, požrtvovalnemu načelniku g. Hafnerju in ostalim odbornikom pa še mnogo let složnega dela v procvit ugledne zadruge. — A. K.

KROVCEM!

Pokrajinska zadruga krovcev za Slovenijo sporoča vsem svojim članom, da se je bivši načelnik Franc Fujan odpovedal svojim dolžnostim. Namesto njega pa se je na občnem zboru dne 6. aprila 1930 izvolil za načelnika gospod Josip Elikan, krovski mojster, stan. v Rudniku štev. 57 pri Ljubljani.

Dalje se je na tem rednem občnem zboru sklenilo, spremeniti dosedanji način plačevanja zadrugnih doklad. Člani se sedaj delijo na tri kategorije in sicer: v I. kategorijo spadajo mojstri, ki zaposlujejo več nego 4 pomočnike ali pomožne delavce; v II. kategorijo oni, ki zaposlujejo več nego 2 in ne več kot 4 pomočnike ali pomožne delavce; v III. kategorijo pa oni, ki delajo sami, ali, ki nimajo zaposlenih več kot 2 pomočnika ali pomožna delavca.

Dalje je zadruga krovcev naročila od 1. aprila 1930 dalje (vsled sklepa občnega zbora) za vse svoje člane Obrtni Vestnik, kot glasilo Zveze obrtnih zadrug. Naročnino plača zadruga z dohodki odobrenega proračuna. Istotako plača zadruga iz svoje blagajne za vse člane članarino pri Zvezi obrtnih zadrug.

Dalje se sklene in odobri predlog načelstva, s katerim se prepoveduje pri vseh članih oddaja del podmojstrom. Ta sklep se utemeljuje s tem, da kdor je z delom že tako preobložen, da mu nadaljnje delo, ki bi ga zopet prevzel ne bi bilo mogoče izvršiti z njegovimi pomočniki, naj ga enostavno ne prevzame več, ker dobi to delo potem drug član, ki ga trenutno nima in ga lahko in rade volje izvrši. Oddaja dela drugemu mojstru pod njegovim imenom pa izvira zgolj iz sebičnosti, ki je za skupnost zelo škodljiva.

Dalje se sklene in odobri predlog načelstva, s katerim se prepoveduje vzdrževati in zaposlovati članom prekomerno število pomožnih delavcev. Ako delajo mojstri sami brez pomočnikov, naj zaposlijo kvečjemu 5 pomožnih delavcev. Ako izdržujejo enega pomočnika 10 in za vsakega nadaljnjega pomočnika po 5 pomožnih delavcev več. V slučaju potrebe sme dovoliti zadrugno načelstvo na prošnjo posameznikov tudi večje število pomožnih delavcev. Namen tega predloga, oziroma sklepa je, da se v prvi vrsti zaščitijo pravi pomočniki, da se dela vršijo pod večjim nadzorstvom ter da se delo med člani bolj enakomerno porazdeli.

Dalje se daje članom v vednost, da je bil kot predsednik preiskusovalne komisije za dobo 3 let ponovno izvoljen g. Teodor Korn.

Ljubljana, 23. aprila 1930.

Za zadrugo:

Gril I. r., tajnik. Elikan I. r. načelnik.

Razno.

Jubilej samostojnega dela. Gospod Josip Eberle, ugledni ljubljanski urar in trgovec, je praznoval 1. maja t. l. 30-letnico samostojnega dela. Pred 30 leti je odprl na Mestnem trgu skromno delavnico in trgovino, katero je z neumorno pridnostjo in vztrajnostjo tekom let povečal in razširil tako, da je danes ena največjih v Jugoslaviji. Kot soliden trgovec in obrtnik je g. Eberle znan širom naše domovine, pa tudi izven nje; saj ga čišla in spoštuje vsak, kdor ga pozna. G. jubilar je pa tudi vseskozi zaveden obrtnik in dolgoleten agilen odbornik ter predsednik komisije za pomagalske preizkušnje zadruge urarjev, zlatarjev, optikov, graverjev in pasarjev v Ljubljani. — Uglednemu jubilaru, ki lahko zre s ponosom na svoje 30-letno trudopolno in plodonosno delovanje ter na častno preteklost, želimo tudi v bodoče vse najboljše in da bi v zdravju in zadovoljstvu dočakal še 60-letnico samostojnega dela in truda.

Zadrugno načelstvo.

* IVAN CIMŽAR.

Načelstvo podpisane zadruge javlja svojim članom tužno vest, da je g. Cimžar Ivan, posestnik in lastnik elektrarne v Cerkljah pri Kranju, v petek dne 25. aprila 1930 v starosti 50 let preminul. Pogreb pokojnika se je vršil v Cerkljah pri Kranju v nedeljo dne 27. aprila 1930. Pokojnik je bil od leta 1925 član zadruge. Dalj časa je bil v Ameriki, po prevratu pa se je povrnil v svojo domovino, kjer je z njemu lastno pridnostjo in agilnostjo postavil elektrarno v Cerkljah, ki razsvetljuje poleg Cerkelj vse okoliške vasi do Senčurja. Zadruga ga bo ohranila v najlepšem spominu! Pokoj njegovi duši, preostalim pa iskreno sožalje.

Strokovna zadruga koncesijoniranih elektrotehnikov za Slovenijo v Ljubljani. Mihelčič Ivan I. r., načelnik.

Tovariši, nikakor predalec! Te dni smo doživeli pri nas prav mučen slučaj. 70-letni sedlarski mojster, ki izvršuje v Laškem že 32 let samostojno svojo obrt, je bil v zadnjem času večkrat ovaden, ker je popravljal tudi mala tapetarska dela. Ovaditelj, konkurent, je med tem časom že zdavnaj prenehal z obrtom in odšel iz Laškega. Oblasti so seveda vsled njegovih ovadb in pritiska Zadruge tapetnikov morale voditi kazensko postopanje do konca in sedlar je bil obsojen na 5 dni zapore. V letu 1898, ko je zaprosil za obrt, te še niso bile tako strogo ločene v sedlarsko in tapetarsko. Poneke se ni brigal in posledica je rigorozno postopanje tapetarske zadruge in kazni. Ko so orožniki odvedli sedlarja v zapor, je zaprosil pri jetničarju neki uradnik, če bi mogel priti k njemu sedlar popravljati zofo in še druga dela. To se je dovolilo. Toraj iz zapore je revež smel iti delati tapetarska dela, kot obrtnik pa ne. Vsi v Laškem se ogorčeno spogledujejo nad brezobzirnim postopanjem ovaditelja proti staremu, osivelemu obrtniku, njegovemu stanovskemu tovarišu. Tovariši tapetniki! Prav je, da preganjate šušmarstvo. Toda čut mi pravi, da ste v tem primeru šli predaleč, ko ste pognali starega obrtniškega tovariša v zapor in to — mislim — prav brez potrebe, na ljubo neizprosni konkurentu.

Opozorilo našim čitateljem! Radi praznovanja 1. maja v tiskarskih podjetjih je odpadlo tiskanje Obrtnega Vestnika v četrtek, kar je imelo za posledico, da je list izšel en dan kasneje, kakor običajno. Uredništvo.

Stavbeni les (trami)

popolnoma suh, za takojšnjo uporabo vedno v zalogi pri

„ILIRIJA“ družbi
z o. z.
Ljubljana, Dunajska c. 46

Šolstvo.

Obrtna nadaljevalna šola v Laškem je na prav slovesen način zaključila šolsko leto. Navzočih je bilo 39 vajencev, 11 mojstrov, uradni dostojanstveniki in učiteljski zbor. Vodja obrtne šole gospod Josip Kotnik je v lepih besedah opisal šolsko delovanje in vajenske uspehe. Razdelil je vsem navzočim učencem ispričevala. S posebno pohvalo je omenil odličnjake Domes Hedvig, brivsko in frizersko vajenko pri g. Blažu Zupancu, pekovskega vajenca Obersnela pri gosp. Karlu Somerju, ključavničarskega vajenca Alojzija Deželaka pri g. Josipu Šipku in klučavničarskega vajenca Franca Petrina pri gosp. Adolfu Majcenu. Nato je predsednik Obrtnega društva gosp. Zupane izročil Deželaku od društva poklonjeno uro z ve-

rižico z napisom »Odličnjaku šolskega leta 1929/30 v spomin od Obrtnega društva v Laškem«, kar je izrazilo obče zadovoljstvo. Domes in Obersnel bosta obdarjena od Zveze obrtnih združenj v Ljubljani. Razen tega bosta obdarjena še 2 vajenca s prosto vožnjo in preskrbi za velesojem v Ljubljano. Predsednik Obrtnega društva gosp. Zupane se je s posebno zahvalo spominjal še laške občine, trgovskega gremija, okrajnega glavarja g. Maršiča in drugih dobrotnikov naše eveteče šole.

Obrtno društvo v Laškem priredi 11. majnika t. l. skupen pešizlet z godbo v Tevče. Vsi prijatelji so uljudno vabljeni. Odhod iz Laškega ob 14. uri.

Dobave.

Dobave. Dne 14. maja t. l. se bo vršila pri Intendanturi Komande Dravske divizijske oblasti v Ljubljani licitacija glede dobave živil (riž, zdrob, testenine, fižol, olje, kis, ješprenček, čaj, sladkor, cikorijski). (Predmetni oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani, pogoji pa pri omenjeni intendanturi.)

Oddaja zakupa prevoza, izkladanje in nakladanje monopolskega blaga se bo vršila potom ustmene licitacije 5. maja t. l. pri Skladišču soli v Ljubljani. (Pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani.)

Dobave. Direkcija državnega rudnika Velenje sprejema do 10. maja

t. l. ponudbe glede dobave 1 tahometra; do 15. maja t. l. pa glede dobave 1000 m³ jamskega lesa. (Predmetni oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani, interesentom na vpogled.)

Oddaja adaptacijskih del na brodu Hulk »H2« se bo vršila potom licitacije dne 13. maja t. l. pri Komandai mornarice v Zemunu. (Predmetni pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani.)

Oddaja čiščenja lokomotiv in tenderjev se bo vršila potom ofertalne licitacije dne 19. maja t. l. pri Direkciji državnih železnic v Zagrebu. (Predmetni pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani.)

GRADBENE LICITACIJE:

9. maja 1930 zgradbe ogledne in selekcijske postaje na poljedelski fakulteti v Zemunu za vsoto dinarjev 1.642.608-74 pri Računsko-ekonomskem oddelku Ministrstva za zgradbe, Masarykova ulica 2/I.

10. maja 1930 pri istem oddelku za zgradbo Poljedelske fakultete v Zemunu za proračunano vsoto dinarjev 6.051.883-22.

12. maja 1930 pri istem oddelku za zgradbo kontrolnega oddelka Pošte in telegrafa v Beogradu za prorač. vsoto Din 4.996.260-81.

Podrobnejše je razvidno iz oglasa na ogl. deski Tehničnega oddelka kr. banske uprave v Ljubljani, Turjaški trg.

Čitate in razširjate
„OBRTNI VESTNIK“

VARILNE APARATE „GRIESOGEN“

in vse razne potrebščine za AVTOGENSKO VARENJE ima vedno na zalogi

Feliks Toman ml.

Ljubljana, Resljeva cesta štev. 30

KREDITNO DRUŠTVO MESTNE HRANILNICE LJUBLJANSKE

dovoljuje posojila na menice in kredite v tekočem računu vsem kredita zmožnim osebam in tverdkam

Kreditni zavod za trgovino in industrijo Ljubljana

Prešernova ulica štev. 50 (v lastnem poslopiju)

Brzjavni naslov: Kredit Ljubljana — Telefon št. 2040, 2457, 2458, 2803 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predujmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvo, safe deposits itd. itd.

Železnina orodje, okovje itd.

Porcelan

Steklenina

BOGDAN ŽILIČ

LJUBLJANA, Dunajska c. 11
(poleg Figovca)

L. Mikuš, tvornica dežnikov

Ljubljana

Mestni trg 25

Ustanovljeno 1830

Skrbno izdelovanje!

Največji izbor!

Najnižje cene!

Preobleke! Popravila.

Dvokolesa najboljših svetovnih znamk v veliki izbiri zelo poceni. Najnovejši modeli otroških vozičkov od preprostega do najfinjšega in igračni vozički v zalogi. — Več znamk živalnih strojev najnovejših modelov, deli in pnevmatika.

Ceniki franko. Prodaja na obroke.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov
LJUBLJANA, Karlovska cesta 4

OBRTNA BANKA V LJUBLJANI

CENTRALA: KONGRESNI TRG 4

Telefon št. 2508

Račun pri poštini hranilnici v Ljubljani št. 12.051

PODRUŽNICA: LJUTOMER

Telefon št. 2508

Daje kredite v obrtno svrha, pospešuje ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. Vloge na knjižice in na tekoči račun se obrestujejo kar najugodnejše, vezane vloga po dogovoru primerno višje